

Biografie Robert de Hartogh

Robert de Hartogh (Rotterdam, 1942) werd opgeleid aan de Academie van Beeldende Kunsten in Rotterdam. Eerst studeerde hij beeldhouwen, later stapte hij over naar grafiek (etsen). Tijdens zijn academietijd ontmoette hij de Turkse mede-student Esmâ Yiğitoğlu (Zincidere 1944 - Rotterdam 2009). Samen maakten ze vakantie-reizen naar Marokko en Turkije waar hij voor het eerst kennis maakte met andere culturen en waar hij begon te fotograferen.

Door de Stichting Hulp aan Buitenlandse Werknemers (SHBW) raakte hij steeds meer betrokken bij het leven van migranten in Rotterdam. Het besef groeide dat hij een bijdrage wilde leveren aan het verbreiden van kennis over het leven van een groeiend aantal migranten in Rotterdam. De belangrijkste aanleiding daartoe waren de 'rassenrellen' die in 1972 in Afrikaanderwijk oplaaiden door spanningen tussen Rotterdammers en de Turkse bewoners van pensions. Vanuit het begin jaren zeventig opgerichte Nederlands Centrum Buitenlanders (NCB) en de SHBW ontstond een steeds grotere vraag naar foto's van migranten voor publicaties als voorlichtingsmateriaal. De SHBW vroeg hem in 1976 een tentoonstelling over gastarbeid te organiseren. Tijdens zijn zoektocht naar foto's van buitenlandse werknemers in Nederland stuitte hij op een gebrek aan beeldmateriaal. Om deze lacune te vullen ging hij zelf fotograferen en nam definitief afscheid van zijn etspers.

De foto's van Robert de Hartogh hebben door tal van publicaties en tentoonstellingen van onder meer het NCB, SHBW en het Museum voor Volkenkunde (nu Wereldmuseum) een belangrijke bijdrage geleverd aan de beeldvorming over migranten in Nederland. Van 1980 tot 1990 was hij tevens extern deskundige voor wethouders van de gemeente Rotterdam. Esmâ Yiğitoğlu zette zich naast haar kunstenaarschap in voor een betere maatschappelijke positie van Turkse Nederlanders. Zij richtte in 1982 het Turks Cultureel Centrum voor Vrouwen op.